

แบบการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

Learning Styles of College of Industrial Technology Students

อัจฉรา สังข์สุวรรณ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบการเรียนของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2548 จำนวน 1,077 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนามาจากแบบสอบถามแบบการเรียนของกราชและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) จำนวน 6 แบบ ได้แก่ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้แบบการเรียนแบบพึ่งพาสูงสุด เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชอบใช้แบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชั้นปีที่ 2 ชอบใช้แบบการเรียนแบบพึ่งพาสูงสุด ชั้นปีที่ 3 ใช้แบบการเรียนทั้งแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชั้นปีที่ 4 ใช้แบบการเรียนแบบร่วมมือสูงสุด และนักศึกษาทุกชั้นปี ใช้แบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยงต่ำสุด นักศึกษาเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่ เกิดจากตัวนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, และ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหา คือ เรียนบางวิชาเรียน ไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่อาจารย์สอน วิธีการสอนที่เหมาะสมกับแบบการเรียนของนักศึกษาตามข้อเสนอแนะของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมควรสอดคล้องกับแบบการเรียนของนักศึกษาทั้งด้านผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนและคำนึงถึงปัญหาที่นักศึกษาประสบจากแบบการเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : แบบการเรียนของนักศึกษา, การจัดการเรียนการสอน

Abstract

The main objectives of the research were to study learning style preferences of the four-year program undergraduate students from College of Industrial Technology as well as to propose the “learning management model” that matched each learning style. The population included 1,077 students enrolling in the 2006 academic year. The inventory adapted from Grasha’s and Reicemann’s Student Learning Style Scales (GRSLSS) was used to determine learners’ style preferences including Independent, Avoidance, Collaborative, Dependent, Competitive and Participant approaches. Means and standard deviations were analyzed via package program. The research revealed the favorite learning style of most students from overall majors and academic levels was the Dependent one. Considering academic levels in particular, most of the freshmen revealed their

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสังคม, วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

preference on the Participant scheme while the Dependent one was predominantly desired by the sophomores. The juniors generally chose both Collaborative and Participating dimensions whereas the seniors disclosed their favor upon Collaborative Style. In addition, the Avoidant method was revealed to be the least style preference of the population in overall. According to the study, the most outstanding problem came from inadequate attention of learners, particularly those in Style. In addition, the Avoidant method was revealed to be the least style preference of the population in overall. According to the study, the most outstanding problem came from inadequate attention of learners, particularly those in the second, third, and forth year. However, the freshmen informed their most incapability of following their class lectures. According to students' suggestions, the combination style of teaching would probably be an ideal approach. In addition, instruction methods provided by the College of Industrial Technology should be pertinent to learning styles together with the characteristics of learners, instructors, instruction media, as well as evaluation processes. Meanwhile existing problems in learning are supposed to be taken into earnest consideration for the utmost benefit of learning proficiency.

Keywords : Learning styles, Instruction methods

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนไม่จำเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตาม จะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ นักเรียน ครู และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู [1] องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้เรียนเอง อาจกล่าวได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะการเรียนการสอนไม่จำเป็นในการศึกษาระดับใดก็ตาม จะสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้สอนได้รู้จัก และเข้าใจลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน นอกจากนี้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามต้องการได้นั้นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ การทำความเข้าใจในลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนตลอดไปจนถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูจะต้องเข้าใจและเรียนรู้ว่าผู้เรียนมีพื้นฐานอย่างไร มีความสนใจ มีความต้องการอะไรบ้าง รูปแบบการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างไร มีปัญหาในการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้เกิดความรู้แก่ผู้เรียนให้มากที่สุด และช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงตนเองให้เรียนรู้ได้มากที่สุดด้วย [2]

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหนึ่งมีฐานะเทียบเท่าหน่วยงานในระดับคณะโดยมีการจัดการเรียนการสอน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับปริญญาตรี ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งมีการกิจหลักที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การสอนจึงถือเป็นพันธกิจที่สำคัญประการหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และเนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ต้องรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี จึงมีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียนในระดับที่แตกต่างกัน โดยมุ่งหวังให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามความประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพตามความมุ่งหวังของการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ที่มีวัตถุประสงค์จะผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มีความรู้ความชำนาญทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ มีความสามารถปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตสมัยใหม่ มุ่งเน้นความชำนาญในการปฏิบัติงานในโรงงาน ภาคสนามและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างแท้จริง [3] ดังนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้นั้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแบบการเรียนของนักศึกษา

จากความเป็มาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับแบบการเรียนของนักศึกษา ที่จะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามพันธกิจที่ต้องปฏิบัติ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแบบการเรียน จากความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เฉพาะนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี โดยศึกษาแบบการเรียน ตามแนวคิดของกรasha และ ไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) ปัญหาการเรียน และนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบการเรียนของนักศึกษา

2) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เฉพาะสาขาวิชาที่มีนักศึกษาครบ 4 ชั้นปี ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 10 สาขาวิชา โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

3) แบบการเรียนที่ศึกษา ได้แก่ แบบการเรียนตามแนวคิดของ กรasha และ ไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 แบบ คือ [4]

แบบอิสระ (Independent Style)

แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style)

แบบร่วมมือ (Collaborative Style)

แบบพึ่งพา (Dependent Style)

แบบแข่งขัน (Competitive Style)

แบบมีส่วนร่วม (Participant Style)

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 แบบการเรียน

แบบการเรียน หมายถึง พฤติกรรม ความรู้สึก และวิธีการเรียนที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาคิดว่าแบบการเรียนแบบนั้นส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งแบบการเรียน ตามแนวคิดของ กราชา และ ไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) เป็น 6 แบบ คือ แบบอิสระ แบบหลีกเลี่ยง แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม

1) แบบอิสระ (Independent Style) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ความคิดในเรื่องการเรียนด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในความสามารถด้านการเรียนของเขา ชอบเรียนรู้สิ่งที่เขาเห็นว่ามีความสำคัญ และชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากงานที่ต้องทำด้วยตนเองเพียงลำพัง

2) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance Style) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่ไม่กระตือรือร้นในการเรียน สนใจการเรียนน้อย ไม่ชอบมีส่วนร่วมในชั้นเรียนกับเพื่อนๆ และอาจารย์ มีเป้าหมายการเรียนเพื่อความสำเร็จ ไม่ได้คำนึงถึงความรู้ที่จะได้รับ

3) แบบร่วมมือ (Collaborative) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่มีความคิดว่า การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์และเพื่อนๆ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ชอบการเรียนในชั้นเรียนที่จัดให้มีการอภิปราย เพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น และชอบให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อนๆ

4) แบบพึ่งพา (Dependent Style) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไม่มากนัก ชอบให้อาจารย์เป็นผู้กำหนดสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ โดยมีความคิดว่าอาจารย์และเพื่อนๆ เป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ มีความเชื่อถือในเนื้อหาของการาและคำบรรยายของอาจารย์ ชอบข้อสอบที่ออกตรงตามการาหรือที่อาจารย์สอน ไม่ชอบการอภิปรายในชั้นเรียน

5) แบบแข่งขัน (Competitive Style) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่ชอบการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนดีกว่าเพื่อนๆ ในชั้นเรียน มีความเชื่อมั่นว่า เขาสามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ หวังให้อาจารย์สนใจหรือชมเชย มีความคิดว่าต้องเป็นผู้ชนะในการเรียนเพื่อให้ทุกคนยอมรับ

6) แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) หมายถึง แบบการเรียนของนักศึกษาที่ชอบการเรียนในชั้นเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ชอบการทำกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับเพื่อน ชอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ชอบให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน

1.4.2 วิธีการสอนของอาจารย์

วิธีการสอนของอาจารย์ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ให้นักศึกษาเจริญงอกงามทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม และสามารถปรับตัวเองให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จำนวน 6 วิธี ได้แก่ [5]

1) การสอนแบบบรรยาย หมายถึง การสอนที่อาจารย์สื่อสารเชิงวิทยาศาสตร์ โดยการอธิบายสาระสำคัญของเนื้อหาวิชาให้นักศึกษาฟังตามที่อาจารย์เตรียมการสอนมา

2) การสอนแบบบรรยายประกอบกับการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว หมายถึง การสอนที่อาจารย์ใช้วิธีการอธิบายและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหาวิชา มาทำการบรรยายให้นักศึกษาฟังเป็นบางครั้งเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษา

3) การสอนแบบอภิปราย หมายถึง การสอนที่อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันเพื่อหาคำตอบ

4) การสอนแบบสัมมนา หมายถึง การสอนที่อาจารย์มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และนำความรู้ที่ศึกษาค้นคว้านั้นมาอภิปรายปัญหาและแลกเปลี่ยนเพื่อค้นหาความชัดเจนในปัญหาร่วมกันเพื่อหาข้อสรุปโดยมีการมอบหมายให้นักศึกษาคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้นำกลุ่ม

5) การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน หมายถึง การสอนที่อาจารย์ใช้ในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้และประสบการณ์โดยมีวิธีการสอนมากกว่าหนึ่งวิธีผสมผสานกัน โดยมีวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นวิธีการสอนที่ใช้เป็นหลัก เช่น วิธีการบรรยายแล้วใช้วิธีสอนอื่น ๆ สอดแทรก เพื่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่น่าสนใจมากขึ้น

6) การสอนแบบอื่น ๆ หมายถึง การสอนที่อาจารย์ใช้วิธีการสอนนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

7) นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี จำนวน 10 สาขาวิชา ดังนี้

- เทคโนโลยีวิศวกรรมการออกแบบและผลิตเครื่องจักรกล	105	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องมือ	94	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมเครื่องเชื่อม	90	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	124	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมการทำเหมืองและปรับอากาศ	95	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์กำลัง	110	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	125	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมโยธา	149	คน
- เทคโนโลยีวิศวกรรมไม้	180	คน
- ออกแบบภายใน	204	คน
รวม	1,276	คน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทนา พรหมศิริ [6] ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแบบการเรียนของนิสิตกับระดับชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบวัดแบบการเรียนของกราชและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชอบแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงสุด รองลงมาชอบแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และชอบแบบการเรียนแบบอิสระน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับชั้นปี และสาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับแบบการเรียน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแบบการเรียน

จกมล พูลสวัสดิ์ [4] ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการเรียนของนิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนิสิตจำแนกตามเพศและชั้นปี และศึกษารูปแบบการสอนของอาจารย์ที่นิสิตชอบโดยใช้แบบวัดรูปแบบการเรียนของกราชและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) พบว่า นิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-เกษตรมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือ อยู่ในระดับมาก นิสิตหญิงและนิสิตชายมีรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบไม่แตกต่างกัน นิสิตต่างชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบหลักเลียงแตกต่างกัน และนิสิตชอบรูปแบบการสอนแบบบูรณาการ การพาไปศึกษานอกสถานที่ การสัมมนา มีผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย การบรรยายโดยอาจารย์ผู้สอน และการอภิปรายอยู่ในระดับมาก

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่อศึกษาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เฉพาะสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษารอบ 4 ชั้นปี รวม 10 สาขาวิชา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวนทั้งสิ้น 1,276 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 1,077 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สร้างขึ้นโดยศึกษาจากกรอบแนวคิด ทฤษฎีของ กราชาและไรช์แมน (Grasha and Reich mann) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากการพัฒนารูปแบบการวัดแบบการเรียนรู้ของ ทศนีย์ ศิริวัฒน์ [5] และจงกล พูลสวัสดิ์ [4] และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเนื้อหา และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อพิจารณาจากคำตอบซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มประชากร ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมาก 4 หมายถึง เห็นด้วย
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยมาก

หลังจากตรวจให้คะแนนแต่ละข้อตามเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดกลุ่มเพื่อจัด

ระดับของแบบการเรียนรู้เป็น 3 ระดับค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์พิจารณาตามที่นันทวัน สังขวร [7] ใช้ในการจัดระดับแบบการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.68 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนนั้น ๆ อยู่ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.34 – 3.67 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนนั้น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

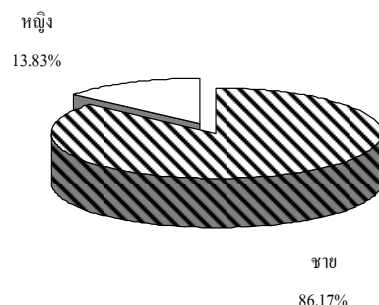
ค่าคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 2.33 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนนั้น ๆ อยู่ในระดับน้อย

4. ผลการวิจัย

1) นักศึกษาโดยภาพรวม จำนวนทั้งสิ้น 1,077 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย จำนวน 928 คน คิดเป็นร้อยละ 86.17 ที่เหลือเป็นเพศหญิง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 13.83 ดังตารางที่ 1 และรูปที่ 1 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี ปรากฏผลดังตารางที่ 2 และรูปที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ของเพศนักศึกษาโดยภาพรวม

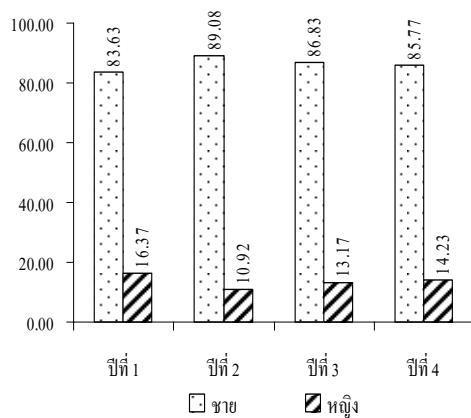
เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	928	86.17
หญิง	149	13.83
รวม	1,077	100.00

รูปที่ 1 แสดงร้อยละ ของเพศนักศึกษาโดยภาพรวม

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี

เพศ	ระดับชั้นปี				
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	รวม
ชาย	286	253	178	211	928
ร้อยละ	83.63	89.08	86.83	85.77	86.17
หญิง	56	31	27	35	149
ร้อยละ	16.37	10.92	13.17	14.23	13.83
รวม	342	284	205	246	1,077

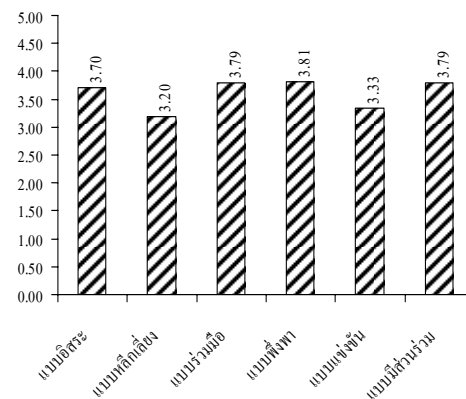

รูปที่ 2 แสดงร้อยละของนักศึกษาตามระดับชั้นปี

2) นักศึกษาโดยภาพรวมทุกชั้นปี ทุกสาขาวิชา มีระดับความชอบแบบการเรียนอยู่ในระดับมากจำนวน 4 แบบ เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ แบบฟังพา ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาได้แก่ แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.79$) แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.79$) และแบบอิสระ ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ มีอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.33$) และ แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.20$) โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.20$) ดังตารางที่ 3 และรูปที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความชอบแบบการเรียนของนักศึกษาโดยภาพรวม

แบบการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
แบบอิสระ	3.70	0.34	มาก
แบบหลีกเลี่ยง	3.20	0.47	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.79	0.36	มาก
แบบฟังพา	3.81	0.36	มาก
แบบแข่งขัน	3.33	0.51	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.79	0.39	มาก

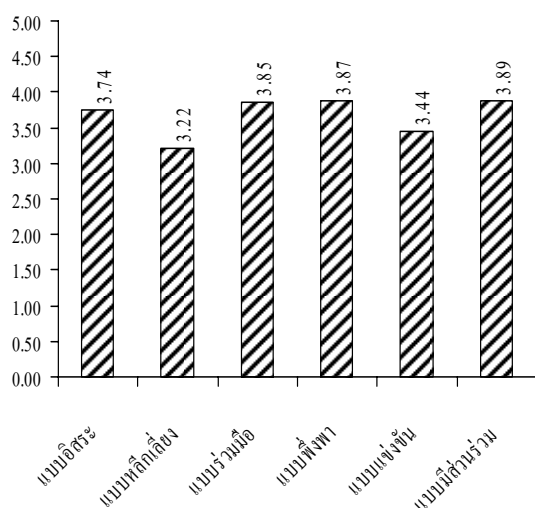

รูปที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความชอบแบบการเรียนของนักศึกษาโดยภาพรวม

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแบบการเรียนอยู่ในระดับมากจำนวน 4 แบบ เรียงตามลำดับสูงสุดคือ แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาได้แก่ แบบฟังพา ($\bar{X} = 3.87$) แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.85$) และแบบอิสระ ($\bar{X} = 3.74$) ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.44$) และแบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.22$) โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 3.22$) ดังตารางที่ 4 และรูปที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความชอบ
แบบการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

แบบการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
แบบอิสระ	3.74	0.34	มาก
แบบหลักเลียง	3.22	0.46	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.85	0.36	มาก
แบบพึ่งพา	3.87	0.35	มาก
แบบแข่งขัน	3.44	0.51	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.89	0.38	มาก

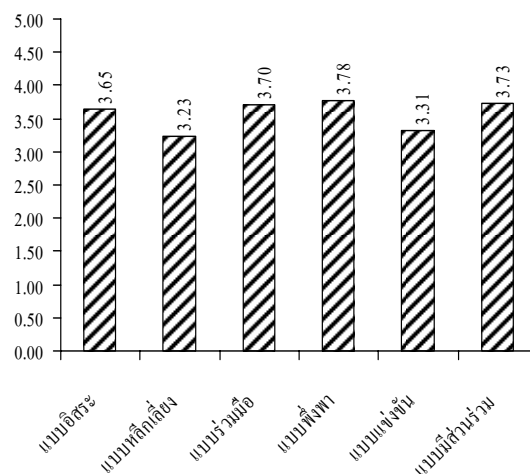

รูปที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความชอบแบบการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1

4) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีแบบการเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 แบบ เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาได้แก่ แบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.73$) และแบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยได้แก่ แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.65$) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.31$) และแบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.23$) โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.23$) ดังตารางที่ 5 และรูปที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับ
ความชอบแบบการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

แบบการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
แบบอิสระ	3.65	0.35	ปานกลาง
แบบหลักเลียง	3.23	0.47	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.70	0.36	มาก
แบบพึ่งพา	3.78	0.38	มาก
แบบแข่งขัน	3.31	0.48	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.73	0.40	มาก

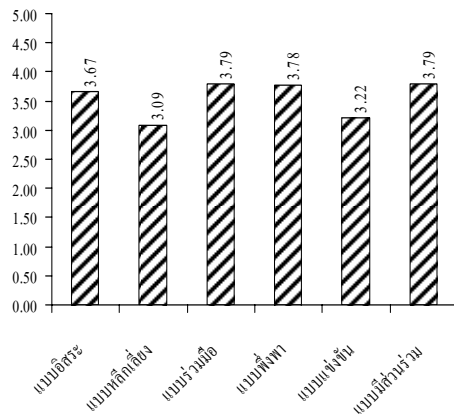

รูปที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความชอบแบบการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 2

5) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีแบบการเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 แบบ เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดมี 2 แบบ ได้แก่ แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.79$) และแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา คือ แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.78$) ส่วนแบบการเรียนอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยได้แก่ แบบอิสระ ($\bar{X} = 3.67$) แบบแข่งขัน ($\bar{X} = 3.22$) และแบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.09$) โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.09$) ดังตารางที่ 6 และรูปที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับ
ความชอบแบบการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

แบบการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
แบบอิสระ	3.67	0.34	ปานกลาง
แบบหลักเลียง	3.09	0.46	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.79	0.34	มาก
แบบพึ่งพา	3.78	0.36	มาก
แบบแข่งขัน	3.22	0.51	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.79	0.39	มาก

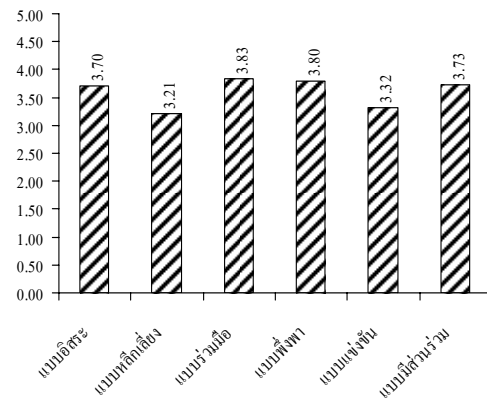

รูปที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความชอบแบบการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 3

6) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแบบการเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 แบบ ได้แก่ แบบอิสระ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบมีส่วนร่วม โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือแบบร่วมมือ ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาได้แก่แบบพึ่งพา ($\bar{X} = 3.80$)แบบมีส่วนร่วม($\bar{X} = 3.73$) และแบบอิสระ ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนแบบการเรียนอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ แบบแข่งขัน($\bar{X} = 3.32$)และแบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.21$) โดยแบบการเรียนที่นักศึกษาชอบใช้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบหลักเลียง ($\bar{X} = 3.21$) ดังตารางที่ 7 และรูปที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับ
ความชอบแบบการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

แบบการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
แบบอิสระ	3.70	0.33	มาก
แบบหลักเลียง	3.21	0.48	ปานกลาง
แบบร่วมมือ	3.83	0.36	มาก
แบบพึ่งพา	3.80	0.33	มาก
แบบแข่งขัน	3.32	0.50	ปานกลาง
แบบมีส่วนร่วม	3.73	0.37	มาก

รูปที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความชอบแบบการเรียนของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4

7) ปัญหาโดยภาพรวมที่นักศึกษาประสบเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ เกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน (ความถี่ = 151)รองลงมาคือบางวิชาเรียนไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่อาจารย์สอน (ความถี่ = 150) เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 1 ลำดับที่ 1 คือ บางวิชาเรียนไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่อาจารย์สอน (ความถี่ = 86) รองลงมาคือตำราไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา (ความถี่ = 36) ชั้นปีที่ 2 ลำดับที่ 1 คือ เกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน (ความถี่ = 49) รองลงมาคือ ตำราไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา (ความถี่ = 43) ชั้นปีที่ 3 ลำดับที่ 1 คือ เกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน (ความถี่ = 32) รองลงมา คือ ตำราไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา (ความถี่ = 29) ชั้นปีที่ 4 ลำดับที่ 1 คือ เกิด

จากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน (ความถี่ = 38) รองลงมา คือ คำราไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา (ความถี่ = 35)

8) วิธีการสอนที่นักศึกษาโดยภาพรวมให้ข้อเสนอแนะเรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ลำดับที่ 1 การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน (ความถี่ = 472) รองลงมาคือ การสอนแบบบรรยาย (ความถี่ = 111) เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 1 ลำดับที่ 1 คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน (ความถี่ = 127) รองลงมา คือ การสอนแบบบรรยาย (ความถี่ = 42) ชั้นปีที่ 2 ลำดับที่ 1 คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน (ความถี่ = 111) รองลงมา คือ การสอนแบบบรรยาย (ความถี่ = 42) ชั้นปีที่ 3 ลำดับที่ 1 คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน (ความถี่ = 102) รองลงมา คือ การสอนแบบบรรยายประกอบ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นครั้งคราว (ความถี่ = 23) ชั้นปีที่ 4 ลำดับที่ 1 คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน (ความถี่ = 132) รองลงมา คือ การสอนแบบบรรยายประกอบ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นครั้งคราว (ความถี่ = 25)

5. สรุปผลการวิจัย

1) แบบการเรียนของนักศึกษาโดยภาพรวม ใช้การเรียนแบบฟังพาสงูสุดและใช้การเรียนแบบหลักเล็งต่ำสุด จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 1 ใช้การเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชั้นปีที่ 2 ใช้การเรียนแบบฟังพาสงูสุด ชั้นปีที่ 3 ใช้การเรียนทั้งแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมสูงสุด ชั้นปีที่ 4 ใช้การเรียนแบบร่วมมือสูงสุด และทุกระดับชั้นปีชอบใช้แบบการเรียนแบบหลักเล็งต่ำสุด

2) ปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยภาพรวม พบว่าเกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียนเป็นปัญหามากที่สุด จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 1 ประสบ ปัญหาการเรียนมากที่สุด คือ บางวิชาเรียนไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่อาจารย์สอน ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ประสบปัญหาการเรียนมากที่สุด คือ เกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน

3) วิธีการสอนที่เหมาะสมกับแบบการเรียน ตามข้อเสนอแนะของนักศึกษาทั้งโดยภาพรวมและจำแนกตามระดับชั้นปี มากที่สุด คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน เนื่องจากทำให้เข้าใจทฤษฎีและการนำไปใช้ที่หลากหลาย สนุกสนานและไม่เบื่อ

6. อภิปรายผลการวิจัย

1) โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่ชอบการเรียนแบบฟังพาสงูสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นว่าอาจารย์เป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ และรู้สึกว่าการเรียนในคำราและคำบรรยายถูกต้อง การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์สามารถช่วยให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และเนื่องจากรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี 4 ปี มีเนื้อหาวิชาที่มุ่งเน้นความรู้ความสามารถเพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ อย่างเป็นระบบซึ่งต้องพึ่งพาผู้รู้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีนักศึกษบางส่วนที่ชอบแบบการเรียนแบบร่วมมือ แบบมีส่วนร่วมและแบบอิสระ อาจเป็นเพราะนักศึกษาในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นวัยที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนสูงเป็นระยะที่ต้องการความรัก ความจริงใจ ความเข้าใจ ความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากผู้อื่นและต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน [8]รวมทั้งการศึกษาในสังคมปัจจุบันต้องการฝึกทักษะให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่คณะซึ่งกิจกรรมลักษณะนี้เป็นการส่งเสริมให้ นักศึกษารับผิดชอบในการทำงานเป็นกลุ่ม และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี นอกจากนี้ นักศึกษาในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระ และการที่นักศึกษาพยายามหันมาพึ่งตนเองมากยิ่งขึ้นเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะออกไปสู่สังคมภายนอก ซึ่งต้องอาศัยการพึ่งตนเองเป็นสำคัญ นอกจากนี้โดยภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนแบบหลักเล็งต่ำที่สุด

2) ปัญหาจากแบบการเรียนของส่วนใหญ่นักศึกษาประสบปัญหาสูงสุด คือ เกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้เรียนผ่านมากินเวลา 1 ปีแล้วทำให้เกิดความเคยชิน ความวิตกกังวลลดลง หรืออาจเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในระบบการเรียนที่ต้องมาเรียนเป็นประจำทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายสภาพแวดล้อมในห้องเรียน อาจารย์มักสอนตามคำราทำให้นักศึกษาคิดว่าการอ่านคำราเองโดยไม่ต้องฟังคำบรรยายในชั้นเรียนก็สามารถสอบผ่านได้ [7] สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหาจากแบบการเรียนสูงสุด

คือ บางวิชาเรียนไม่รู้เรื่องเพราะไม่เข้าใจที่อาจารย์สอน อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นปีแรก จึงมีความเชื่อและไว้วางใจในความรู้ความสามารถของอาจารย์มากที่สุด คิดว่าอาจารย์เป็นบุคคลสำคัญที่ให้ข้อมูลรายละเอียดในเนื้อหา วิชาเรียนได้อย่างถูกต้อง และอาจเนื่องมาจากตัวผู้เรียนไม่มีความพร้อมที่จะเรียน ผู้เรียนอาจมีวิธีการเรียนที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม หรือผู้เรียนยังขาดประสบการณ์และแรงจูงใจในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

3) วิธีการสอนที่เหมาะสมกับแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษา ให้ข้อเสนอแนะพร้อมเหตุผลประกอบมากที่สุด คือ การสอนหลาย ๆ แบบผสมผสานกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาจากแบบการเรียนรู้คือเกิดจากตัวนักศึกษาเองไม่ตั้งใจเรียน จึงต้องการสร้างบรรยากาศเพื่อจูงใจให้ตั้งใจเรียน เนื่องจากการเรียนของผู้เรียน นอกจากขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่มีลักษณะเฉพาะช่วงเวลาของการเรียนแล้วยังขึ้นอยู่กับบรรยากาศอารมณ์ และความรู้สึกรักของผู้เรียนด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ปัญหาการเรียนที่นักศึกษาประสบ และการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของโบกว์ (Bogue) อ้างในอัญชลี จันทรมณี [9] จึงขอเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

7.1 ด้านผู้เรียน

1) อาจารย์ควรทำการกระตุ้นให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ โดยการแจ้งให้นักศึกษาได้ทราบพื้นฐานความรู้เดิมที่ควรมีก่อนการเรียนในวิชานั้น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่หรือเป็นเนื้อหาสาระที่ต่อยอดจากความรู้เดิมที่เคยเรียนมาในระดับก่อนปริญญาตรี

2) อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการสอนประกอบการกำหนดกิจกรรมที่จะมอบหมายให้นักศึกษาทำ เพื่อเพิ่มความใส่ใจใคร่เรียนรู้ให้กับนักศึกษา

3) นักศึกษาควรได้มีส่วนร่วมสำคัญ ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนด้วยตนเองเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

4) อาจารย์ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริงในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในวิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมากับการปฏิบัติงาน

7.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

1) จัดทำแผนการสอนตามรูปแบบของแผนการสอน อาทิ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหัวข้อในเนื้อหาสาระ การประเมินผล สื่อประกอบการสอน ฯลฯ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนและในห้องปฏิบัติ

2) ควรจัดลำดับขั้นตอนของการถ่ายทอดเนื้อหาสาระให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนจากง่ายไปหายาก สิ่งที่ไม่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัว เพื่อสร้างความเข้าใจในการเรียนและไม่ให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

3) เตรียมความพร้อมในการสอนเพื่อสร้างความเชื่อถือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ และสนับสนุนแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา

4) ควรใช้วิธีการสอนแบบผสมผสานหลายวิธีเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่อาจจำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอดด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน เพื่อถ่ายทอดความรู้และการประยุกต์นำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง ทั้งยังสามารถลดความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักศึกษา เพราะเมื่อนักศึกษาได้รับการสอนด้วยวิธีผสมผสานหลายวิธี จะทำให้ตื่นตัวเพื่อเรียนรู้ตลอดเวลา

5) ควรมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพื่อประเมินความสำเร็จในการสอน และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นระหว่างการสอน โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งแบบการเรียนและความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษาในห้องเรียนด้วย

6) ต้องมีทักษะในการกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา การให้คำแนะนำ การปลุกดันให้นักศึกษาได้ทบทวนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา

7.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

- 1) จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับการใช้สอนของอาจารย์ผู้สอน
- 2) จูงใจให้อาจารย์ผู้สอนได้ผลิตสื่อประกอบการสอนตามเนื้อหาวิชาอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างความเข้าใจในบทเรียนให้ประจักษ์ชัด
- 3) พัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถและความพร้อมในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตรงกับเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน สะดวกต่อการใช้และการเก็บรักษา
- 4) จัดให้มีบุคลากรประจำที่มีความรับผิดชอบในการดูแลรักษาและอำนวยความสะดวกแก่อาจารย์ผู้สอน

7.4 การวัดผลและประเมินผล

วิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการวัดผลและประเมินผลอย่างจริงจัง และมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน สามารถสรุปคุณภาพของการเรียนการสอนได้ กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละงานในการสอนภาคปฏิบัติ และเน้นให้อาจารย์ผู้สอน วัดผลประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาตามหลักเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด โดยต้องทำอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือและแก้ปัญหาให้นักศึกษาสามารถได้เรียนรู้ได้เหมาะสม รวมทั้งเป็นการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7.5 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ทุกสาขาวิชาโดยเปรียบเทียบแบบการเรียนระหว่างการเรียนในวิชาทฤษฎีและวิชาปฏิบัติ
- 2) ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตร ต่อเนื่อง 2-3 ปี เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับแบบการเรียนของนักศึกษา
- 3) ศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 4) ศึกษารูปแบบการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่สัมพันธ์กับแบบการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เอกสารอ้างอิง

- 1 วิชัย วงษ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- 2 ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- 3 กองบริการการศึกษา. คู่มือนักศึกษาปีการศึกษา 2548. กรุงเทพฯ : งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, 2548.
- 4 จงกล พูลสวัสดิ์. รูปแบบการเรียนของนิสิต : ศึกษาเฉพาะกรณี นิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-เกษตร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- 5 ทศนีย์ ศิริวัฒน์. แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหา บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- 6 จันทนา พรหมศิริ. แบบการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- 7 นันทวัน สังขะวร. รูปแบบการเรียนของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- 8 ประกอบ คุปรัตน์. “ขบวนการนักศึกษาไทย : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะบางประการ” อุดมศึกษา 23 กรุงเทพมหานคร : ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- 9 อัญชลี จันทรมณี. ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในเรือนจำกลางนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.